

РЕШЕНИЕ

№ 552

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **552** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 204 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 104, ал. 1, изр. 1 и 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл)

Образувано е по искова молба на С. М. Г., срещу Български институт по метрология, на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, след отмяна на Заповед № 22 от 13.10.2022 г. на и. д. Председател на БИМ.

Заповед № 22/13.10.2022 г. на и. д. Председателя на Български институт по метрология, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител е прекратено служебното й правоотношение, е отменена с влязло в сила на дата 11.10.2023 г. Решение № 607 от 03.02.2023 г. по адм. д. № 10104 по описа за 2022 г. на АССГ.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника. В отговора е посочено, че се признава искът за основателен до размер 8287, 91 лева.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищцата поддържа исковата молба. Най – правилно е да се приеме вариант три от изготвената по делото ССЧЕ, който представлява средна стойност от индивидуалните размери на основните заплати, определени на директорите на двете нови дирекции съобразно актуалния Устройствения правилник на БИМ. Претендира разноските по водене на делото. Представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Български институт по метрология, чрез своя процесуален представител

оспорва исковата молба. Поддържа подадения отговор по чл. 131 от ГПК. Изплатеното обезщетение надхвърля това, което се дължи. БИМ с нищо не е предизвикал завеждането на делото.

Прокурорът дава заключение, че искът е неоснователен. Съответните суми са били изплатени към момента на заемане на длъжността.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С. М. Г. е заемала длъжността Директор на дирекция „Обща администрация” в Български институт по метрология. Установява се, че със Заповед № 22 / 13.10.2022 г., е прекратено служебното правоотношение на С. М. Г.. Като правно основание е посочен чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В текстовата част като причини за прекратяване на служебното правоотношение е посочено: във връзка с обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите на чл. 103, ал. 1, т. 3 ЗДСл, съгласно Заповед № А-370/12.10.2022 г. на и. д. Председателя на БИМ. От представените по делото документи се установява, че на ищеца С. М. Г. са изплатени обезщетения от ответника, както следва: обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл (главница) в размер на 7854, 60 лева; мораторна лихва върху главницата от 11.10.2023 г. до 17.02.2024 г. в размер на 285, 88 лева; законна лихва върху главницата от 18.02.2024 г. до 06.03.2024 г. От страна на ответника са представени документи, че за периода от 04.10.2022 г. до 02.11.2022 г. ищцата е получила полагащото ѝ се обезщетение, доколкото е ползвала болничен.

Представена е и Заповед № ЧР – 30 / 01.02.2023 г. на Министъра на електронното управление. Въз основа на тази заповед С. М. Г. е назначена за държавен служител на указаната в заповедта длъжност, а именно „държавен експерт“ в отдел „Информационни системи“, дирекция „Системи и компоненти на електронното управление“. Тази заповед е издадена на основание чл. 9 и чл. 15 от Закона за държавния служител.

В хода на съдебното производство е приобщен Устройствен правилник на Българския институт по метрология (в сила от 28.04.2023 г., приет с ПМС № 63 от 21.04.2023 г., обн. – ДВ, бр. 38 от 2023 г.) Приобщена е информация от ТД на НАП С.. От нея е видно, че за С. М. М. – Г. има данни за подадени декларации образец 1 от осигурител „Министерство на електронното управление“ с вид осигурен 5 (за държавни служители по Закона за държавния служител) за периода от м. 02.2023 г. до м. 05.2023 г.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена ССчЕ, изготвена от вещото лице С. Г. Д. – К..

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Българският институт по метрология, което е юридическо лице на бюджетна издръжка. Представява се от П. И. – и. д. Председател на БИМ.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира иска за частично основателен. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният

служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В конкретния случай безспорно е налице прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител, признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, като ищецът С. Г. е била без работа, считано до 31.01.2023 г. включително.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Във връзка с това съдът намира, че искът е основателен за период от 03.11.2022 г. до 31.01.2023 г. включително.

В тази насока съдът взе предвид, че към 11.10.2023 г. - датата на влизане в сила на решението на ВАС - структурата на администрацията – ответник - Български институт по метрология включва обща администрация, организирана в две дирекции: Дирекция „Правно-административни дейности и човешки ресурси" и Дирекция „Управление на финансовите ресурси и собствеността". Дейността и структурата е във връзка с ПМС № 63 от 21.04.2023 г., обн. ДВ бр. 38 от 28 април 2023 г., с което е приет нов Устройствен правилник на Българския институт по метрология, в сила от 28.04.2023 г.

Със Заповед № А-334 от 29.09.2023 г. на и. д. Председател на БИМ на основание чл. 17, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 35 от Устройствения правилник на БИМ, във вр. с чл. 2, ал. 3 от Закона за държавния служител и доклад на Главния секретар на БИМ, считано от 01.10.2023 г. е утвърдено длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание с конкретни данни за лицата и длъжностите за Дирекция „Правно-административни дейности и човешки ресурси" и Дирекция „Управление на финансовите ресурси и собствеността".

Съгласно заключението на вещото лице средната стойност на основната заплата към 11.10.2023 г., изчислена въз основа на индивидуалните основни месечни заплати на Директор „Правно-административни дейности и човешки ресурси" и на Директор на Дирекция „Управление на финансовите ресурси и собствеността" е в размер на 3435,00 лв. (Три хиляди четиристотин тридесет и пет лв.) /3420,00лв. + 3450,00лв. = 6870,00лв. : 2 = 3435,00 лв./.

Съдът намира, че именно сумата от 3435. 00 лв. трябва да бъде взета предвид при определяне на обезщетението. Това е така, доколкото ищецът е заемала длъжността Директор на Дирекция „Обща администрация“ в БИМ. Към датата на произнасяне на ВАС такава длъжност в администрацията на БИМ вече не съществува. Структурата на БИМ включва „Обща администрация“, но по силата на междуременно приет Устройствен правилник тя е разделена в две дирекции: Дирекция „Правно-административни дейности и човешки ресурси" и Дирекция „Управление на финансовите ресурси и собствеността". Тоест към момента на

признаване на уволнението за незаконно не съществува длъжност Директор на Дирекция „Обща администрация“ в БИМ. Именно средният размер на основната заплата към 11.10.2023 г., изчислена въз основа на индивидуалните основни месечни заплати на новите длъжности Директор „Правно-административни дейности и човешки ресурси“ и на Директор на Дирекция „Управление на финансовите ресурси и собствеността“ би удовлетворила по справедлив начин претенцията на ищеца. Ищецът е заемала длъжността Директор на Дирекция. Тази длъжност отговаря на ръководно ниво 5А, съгласно т. 51 от Класификатора на длъжностите в администрацията (К.). Притежава ранг I старши, длъжностно ниво 5, ниво на основната месечна заплата – 8 и степен на основната заплата – 3. Основателно е посочено в писмените бележки на адв. Ц., че видно от поименното разписание на длъжностите в БИМ, директорите на двете нови дирекции са със същите показатели.

Съдът, въз основа на заключението на вещото лице К., приема, че се дължи обезщетение за периода от 03.11.2022 – 30.11.2022 г. в размер на 3122. 80 лева за 20 работни дни. За периода от 01.12.2022 – 31.12.2022 г. в размер на 3435. 00 лева за 19 работни дни. За периода от 01.01.2023 - 31.01.2023 г. в размер на 3435. 00 лева за 21 работни дни. Общ размер на обезщетението в размер на 9992. 80 лева.

Правото на лихва върху претендираното обезщетение е акцесорно, поради което предвид частичната основателност на иска, трябва да бъде присъдена и претендираната лихва върху сумата от 9992. 80 лева. Относно началния момент на дължимост на лихвата трябва да бъде взето предвид Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Съгласно т. 4 от цитираното тълкувателно решение вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконният административен акт. От този момент ответникът изпада в забава и се дължи мораторна лихва. Следователно лихвата трябва да бъде присъдена от датата на отмяна на административния акт, а именно от 11.10.2023 г., когато е влязло в сила съдебното решение за отмяна. Мораторната лихва за периода от 11.10.2023 – 17.01.2024 г. е в размер на 363. 70 лева.

Общият сбор от обезщетението и мораторната лихва върху него е: 10 356. 50 лева. Върху тази сума трябва да бъде удържан данък ДДФЛ 10 % - 1035. 65 лева. Дължимата сума: 9320. 85 лева. От тази сума трябва да се извади сумата, която е платена от ответника на дата 07.03.2024 г., а именно – 7459. 12 лева. Остатъкът за плащане се явява сумата от 1861. 73 лева.

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноски в производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Предвид изхода на делото и специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ в полза на ищцата трябва да бъдат присъдени разноски. Ищцата е направила разноски за вещо лице в размер на 200 лева и е заплатила хонорар за адвокат в размер на 1000 лева (видно от представените банкови нареждания на два пъти по 500 лева). Съответна на уважената част от исковата молба се явява сумата за разноски в размер на 221. 77 лева. На ответника се дължат разноски съответно на отхвърлената част от иска. Той е бил представяван от юрисконсулт. Дължимата се явява сумата от 81. 51 лв. Водим от горното, Административен съд София-град, I отделение, 45 - ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Български институт по метрология, ЕИК[ЕИК], да заплати на С. М. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, обезщетение по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 1861. 73 лева, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 18.01.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по водене на делото в размер на 221. 77 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на С. М. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, срещу Български институт по метрология с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл, в частта над присъдената сума за обезщетение от 1861. 73 лева и в частта относно претендираната лихва за забава върху горницата над присъдената сума.

ОСЪЖДА С. М. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, да заплати в полза на Български институт по метрология, ЕИК[ЕИК], разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 81. 51 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.